

Василь СОКІЛ, Ганна СОКІЛ

БОЙКІВСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ ІЗ СЕЛА ДОВГЕ НА ДРОГОБИЧЧИНІ

Представляємо бойківське весілля у нашому запису, здійсненому 35 років тому в Довгому Дрогобицького району Львівської області (село підлягало знесенню, на його місці планували будівництво Стрийського водосховища). Матеріали охоплюють основні весільні етапи — вінкоплетини, розчісування коси, запросини на весілля, шлюб, «поїзд» від молодої до молодого, пропій, кінець весілля, подяка господарям. Міститься цінний обрядовий коментар. Пісні подаються з музичним супроводом, який будується за принципом антифону. Мелодії транскрибував М. Мишанич, відтворивши різні варіанти, висотні та темпові рівні виконання.

Ключові слова: бойківське весілля, молодий, молода, староста, свахи, боярин, вінкоплетини, шлюб, антифонний спів.

© В. СОКІЛ, Г. СОКІЛ, 2014

ISSN 1028-5091. Серія філологічна. № 4 (118), 2014

Вісіля починається в п'ятницю в молодій. Мама скликає жінок, щоб вили вінці, щоби виправити молоду з дружками в село по хатах, по родині, по сусідах по благословенство. Жінки приходять, як мама нажне барвінку. Далі починають вити вінці. Свахи ладкають (їх може бути чотири, шість, десять або більше).

1. Ой зийди, Боже, до нас, 2
Бо у нас нині горазд.

2. Та й ти, Божая Мати, 2
Зийди нам помагати.
3. Ой вивезено зіля 2
Та й із гір на подвір'я.
4. Привезли єго воли 2
До молодої вбори.
5. До хати й унесено 2
Та й на стів положено.
6. Родину запросили 2
Та й за стів засадили.
7. Та й за стів засадили, 2
Вби віночки повили.
8. Ой ми будемо вити, 2
Старосту би просити.
9. Старосту би просити, 2
Треба го покропити.
10. «Покропи, старосточку, 2
Свяченов водичкою».

Староста бере на праву руку свяченої води і кропит три рази барвінок, каже: «Най го Бог благословит! Най го Бог благословит! Най го Бог благословит!» І пшеничкою обсіває також три рази.

11. Свяченов водичкою, 2
Ярою пшеничкою.
12. Ярою пшеничкою, 2
Правою рученькою.
13. Правою рученькою, 2
Доброю доленькою.
14. Ой кропите, старосточко, кропите 2
Та й кропите, старосточко, кропите.

Для віршів 4+4+3

Poco rubato $\text{♩} = 132$

14. Ой кро - пі - те, ста - рос - точ - ко, кро - пі - те,
Та й кро - пі - те, ста - рос - точ - ко, кро - пі - те.

В окремих, за змістом „жалісливих” строфах, терція (як це вказано) занижується, напр. 91, 93, 103-114, 535-539. В закінченні першого рядка – терція завжди велика.

*) Перша половина кожного музичного рядка співається більш вільно, *rubato*.

15. Ой бо ви ж нас в дорогу пустіте,
Та й бо ви ж нас в дорогу пустіте.

Для віршів 4+3+3

15. Ой бо ви ж нас в до - ро - гу пус - ті - те,
Та й бо ви ж нас в до - ро - гу пус - ті - те.

Цей мелодичний варіант завжди мажорний.

16. Ай бо ви нас в дорогу пустіте,
Ай бо ви нас в дорогу пустіте.
17. Староста покروпили, 2
В дорогу нас пустили.
18. Ми вже будемо вити, 2
Треба благословити.
19. Ой благослови, Боже, 2
Та й ти, наш старосточку.

Староста, як свій, з родини, а затим тато, мама, сестри, братя ідуть благословити барвінок. Беруть хустину в праву руку, передна сваха також має хустину. Хто приходив (тато, мама, сестри, братя) беруть у хустину барвінку і передають свасі також у хустину. Сваха знова кладе на стів той самий барвінок.

20. Ой старосточка мовит: 2
«Най го Бог благословит».
21. Ой благослови, Боже, 2
Та й, рідний татунечку.
22. Ой татунечко мовит: 2
“Най тя Бог благословит.
23. Най тя Бог благословит, 2
Що ти долю готовит”.
24. Ой благослови, Боже, 2
Та й ти, рідна мамунечко,

24. Ой бла-го-сло-ви, Бо-же, Ой бла-го-сло-ви, Бо-же,
Та й рід-на ма - му - неч - ко.

25. Ой мамунечка мовит: 2
«Най тя Бог благословит,
26. Най тя Бог благословит, 2
Що ти долю готовит.
27. Ой благослови, Боже, 2
Ти, рідний мій братчику.
(Варіант: Та й рідний братунечку).
28. Ой мовит братчик, мовит: 2
«Най тя Бог благословит,
29. Най тя Бог благословит, 2
Що ти долю готовит».
30. Ой благослови, Боже, 2
Та й ти, рідна сестрице.
31. Мовит сестричка, мовит: 2
«Най тя Бог благословит».
32. Ой благословив Пань Біг 2
Та й уся родиночка.
33. Та й уся родиночка, 2
Найближча сусідочка.
34. Найближча сусідочка, 2
Найменша дітиночка.

Починають вити вінці молоді і дружкам.

35. Ой ізлинули, ой ізлинули
три ангелочки з неба.
36. Як ізлинули, як ізлинули,
над віконечком сіли.
37. Над віконечко сіли 2
Та й так си говорили,
38. Молоденької 2
Вінок благословили.
39. На подвірінку сам Господь стоїт
Та й доленьку судит.
40. Ой ліпша доля від Пана Бога,
Ой ніжше татунцьова.
41. Ой ліпша доля від Пана Бога,
Ніж мамунці рідної.
42. Ой ліпша доля від Пана Бога,
Ніж від всьой родиночки.
43. Ніж від всьой родиночки, 2
Найближчой сусідочки.
44. Найближчой сусідочки, 2
Найменшой дітиночки.
45. Ой кувала зазулечка й на грушці
Та й кувала зазулечка й на грушці.
46. Починаймо вінок вити вже дружці,
Починаймо вінок вити вже дружці.
47. Вийся, віночку, гладко, 2
Як червоненьке ябко.
48. Ой вийся й увивайся, 2
На дружечку придайся.
49. Ой ходила дружечка й по лузі

- Та й ходила дружечка й по лузі.
 50. Ой збирала гарні цвіти та й ружі,
 Та й збирала гарні цвіти та й ружі.
 51. Ой она си збирала, 2
 В хустинку си складала.
 52. В хустинку си зложила 2
 Та й віночки майшила.
 53. Та й віночки майшила, 2
 Вби файна дружка била.
 54. Ой поїхав старосточка й до хмелю,
 Та й поїхав старосточка й до хмелю.
 55. Та хміль йому головочку й розібрав,
 Та хміль йому головочку й розібрав.
 56. Ой під ним ся сивий коник розгуляв,
 Та й під ним ся сивий коник розгуляв.
 57. Ой сваненькам зіленько й витоптав
 Та й сваненькам зіленько й витоптав.
 58. Та вставайте, сваненьки, враненько,
 Та вставайте, сваненьки, й враненько,
 59. Та справляйте зіленько й красненько,
 Та справляйте зіленько й красненько.
 60. Де ж тота городничка, 2
 Що город городила?
 61. Що город городила, 2
 Що зіленько садила?
 62. Вна враненько вставала, 2
 Частенько підливала.
 63. Частенько підливала 2
 Та й бервінком назвала.
 64. Росте той бервіночок 2
 Молодим на віночок.
 65. Ой наша молоденька, 2
 Як ружа цвітненька.
 66. Ой бо її татунцьо соків бив,
 Ай бо її татунцьо соків бив,
 67. А мамунечка — плідничка,
 А мамунечка — плідничка.

Цей мелодичний варіант мінорний. Різко в першому рядку, ще рідше – в другому, терція завищується на 1/4 чи 1/2 тону

68. Та вни її сплодили в ялині,
 Та вни її сплодили в ялині.
 69. Вна чесала жовту косу й до нині,
 Вна чесала жовту косу й до нині.
 70. Жовту косу чесала 2
 Та й все Бога просила,

71. Ой щоби її ой родиночка
 Та й поблагословила.
 72. Ой пасла я коровиці в ялині,
 Ой пасла я коровиці в ялині.
 73. Я чесала жовту косу й донині,
 Я чесала жовту косу й донині.
 74. Ни зробила я встидочку й родині,
 Ни зробила я встидочку й родині.
 75. Нині ї розплітаю, 2
 Бо я вже мужа маю.

76. Ой я цвиту, як ружа, 2
 Я виходжу за мужа.
 77. Ой сядь собі, молоденька, й на стільчик,
 Ой сядь собі, молоденька, й на стільчик.

Мама несе діжку, а тепер стільчик. Раніше діжку накривали кожухом вовною вверх. А зараз стільчик накривають чим-небудь. Ставлять його перед стіл. Молода сідає на нього лицем до свашок і розплітають коси. Перше староста почеше кінчик коси три рази і віддає гребінь татови або мамі, далі братови, сестрі і малим дітям. У коси заплетені гроші. Мале чеше напоследку, поки не дочешешся до грошей і забирає їх собі. Чешут косу, а свахи ладкают. Потім їй накладають вінок.

78. Та й розчеши жовту косу під вінчик,
 Та й розчеши жовту косу під вінчик.
 79. Та й озьми си, татунечку, й гребенець,
 Та й озьми си, татунечку, й гребенець.
 80. Та й розчеши жовту косу й під вінець,
 Та й розчеши жовту косу й під вінець.
 81. Нима татунця дома, 2
 Він поїхав до Львова.
 82. Грибінець купувати, 2
 Косоньку розчесати.
 83. Ай возьми си, мамунечко, й гребенець,
 Ай возьми си, мамунечко, й гребенець.
 84. Та й розчеши жовту косу й під вінець,
 Та й розчеши жовту косу й під вінець.
 85. Ой не жаль мені жовтої коси,
 що я ї розчесала,
 86. Тільки мені жаль свої матінки,
 що я ї не слухала.
 87. Посилали мня, 2

- В кирницю по водицю,
88. А я їх не слухала, 2
За хлопцями втікала.
89. Явір ся розвиває, 2
Коса ся розплітає.
90. Ой візьми си, братчику, й гребенець,
Ай візьми си, братчику, й гребенець.
91. Розчеси жовту косу й під вінець
Та й розчеси жовту косу й під вінець.
92. Де я тоти запліточки подію?
Де я тоти запліточки подію?
93. Я по горі, по сплавнисті розсію,
Я по горі, по сплавнисті розсію.
94. Там соколи літали 2
Та й собі говорили.

95. Запліточки збирала, 2
Вни ся ними майили.
96. Засідай, татунечку, 2
Бдеш мати дякованя.

Засідає перед стів вся родина: тато, мама, сестри, брата, родичі і найближчі сусіди. Молода вже в вінци, в українськiм одязі. Староста бере молоду за руку, обводить поза стіл до середини стола з того кінця, де сходить сонце. Вона присідає за столом і скаче через стіл. Потім дружки і інші.

97. Бдеш мати дякованя 2
За своє вихованя.
98. Засідай, мамунечко, 2
Бдеш мати дякованя.
99. Бдеш мати дякованя 2
За своє вихованя.
100. За раненьке вставаня, 2
За пізеньке ляганя.
101. Похильное деревечко й калина,
Похильное деревечко й калина.

Молода кланяєся, цілує тата, маму в руки, в коліна три рази. А других цілує де-небудь.

102. Похильніша молоденька й дітина,
Похильніша молоденька й дітина.

Староста благословляє в дорогу: «Дорогенька родино, тату, мамо, сестри, брата, сусіди! Слава Ісусу Христу! Ви годували свою дочку до нинішнього дня, опікували-сьтеся, стерегли-сте її від всього злого, навчали-сте її добра, а сьогодні вона собі вибрала день, в який вона рівнаєся з людьми, вступає в стан супружій і піде нині приймати святу тайну супружу.

От ми нині зійшлися тут, і вона нас просит. Просит вас, може, вна вас колись не послухала, може, щось зле зробила, може, всяке було у дитинстві, як вона росла. Вона вас просит: відпустіт її усьо то зле і виправте її з щирим серцем у цю її святу дорогу і поблагословіт її.

Усі присутні кажут: «Най ї Бог благословит! Най ї Бог благословит! Най ї Бог благословит!»

103. Похильное деревечко й калина,
Похильное деревечко й калина.
104. Похильніша молоденька й дітина,
Похильніша молоденька й дітина.
105. Низенько ся татунцеві кланяє,
Низенько ся татунцеві кланяє.
106. Вна в ручки, в ніжки впадає,
Вна в ручки, в ніжки впадає.
107. Низенько ся мамунечці кланяє,
Низенько ся мамунечці кланяє.
108. Вна в ручки, в ніжки впадає,
Вна в ручки, в ніжки впадає.
109. Кучерями землицю вбмітає,
Кучерями землицю вбмітає.
110. Вна сльози в очах раняє,
Вна сльози в очах раняє.
111. Вна хустинков ся втирає,
Вна хустинков ся втирає.
112. Бо вна жаль у серцю має,
Бо вна жаль у серцю має.
113. Ой бо вна вже від дівчат відстає,
Та й бо вна вже від дівчат відстає.
114. Ой до чесних господинь пристає,
Ой до чесних господинь пристає.
115. Виправляй, мамунечко,
Свой лобу дітиночку.

Староста іде поперед молодої, бере її за руку, хрестит правою рукою три рази двері. Виходят. Дружки йдут за молодою.

Молоді ідут просити благословенства перше до священника, а потім по родині. Просит старша дружка: «Просимо Господа Бога і вас благословенства». Молода не просит, а цілує. Молоді родина дає: хто гроші, хто інший дарунок. І це все дружка носить.

116. Свой любу дітиночку 2
В далеку доріжечку.
117. В далеку доріжечку, 2
В щасливу годиничку.
118. Перехрести, старосточку, й пороги,
Перехрести, старосточку, й пороги,
119. Вби їм були щасливінькі дороги,
Вби їм були щасливінькі дороги.

Так кінчається дівочий вечір.

* * *

Тепер вісіля починається у молодого в суботу. Ідуть різати бервінок. Дружби, музиканти, староста, бояри, свахи ідуть різати бервінок. Мама рихтує свячену воду, хліб, пшеницю. Ріже світивка. Врізали бервінок, ідуть вже до молодого, сідають за стів і зачинають вити вінці, уже в молодого.

Свахи починають ладкати:

120. Ой зийди, Боже, до нас, 2
Бо й у нас нині гаразд.
121. Ой ти, Божая Мати, 2
Зийди нам помагати.
122. Зийди нам помагати, 2
Вісіля починати.
123. Вісіля починати, 2
Двоє дитят звінчати.
124. Ой ни єдно, а й двоє, 2
Та вбоє молодое.
125. Вни вбоє молодое, 2
На личко рум'яное.
126. На личко рум'яное, 2
Як одно, так другое.
127. Ой вивезено зіля, 2
Ой із гір на подвір'я.
128. Привезли єго воли, 2
До молодого вбори.
129. До хати й унесено 2
Та й на стів положено.

Розв'язують хустку з барвінком і далі ладкають:

130. Ой на стів положено, 2
По столу розтрясено.
131. Родину запросили, 2
Та й за стів засадили.
132. Та й за стів засадили, 2
Вби віночки довили.
133. Ай ми будемо вити, 2
Старосту би просити,

134. Старосту би просити: 2
Треба го покропити.
135. Треба го покропити 2
Та й поблагословити.
136. Покропи, старосточку, 2
Свяченю водичкою.

Староста кропит три рази бервінок. Бере в праву руку свяченої води, кропит, обсіває три рази пшеничкою і говорить: «Най го Бог благословит! Най го Бог благословит! Най го Бог благословит!»

137. Свяченю водичкою, 2
Ярою пшеничкою.
138. Ярою пшеничкою, 2
Доброю долечкою.
139. Ой кропіте, старосточко, кропіте,
Та й кропіте, старосточко, кропіте.
140. Ой бо ви нас в доріженьку й пустіте,
Ой бо ви нас в доріженьку й пустіте.
141. Староста покропили, 2
В дорогу нас пустили.
142. Ми вже будемо вити, 2
Треба благословити.
143. Ой благослови, Боже, 2
Та й ти, наш старосточку.

Староста, а потім тато, мама, сестри, брата благословлять бервінок. Беруть хустину в праву руку, у хустину бервінку і передають свасі також у хустину. Сваха кладе на стів той самий бервінок.

144. Ой старосточка мовит: 2
«Най го Бог благословит.
145. Най го Бог благословит, 2
Що му долю готовит».
146. Ой благослови, Боже, 2
Та й рідний татунечку.
147. Ой татунечко мовит: 2
«Най го Бог благословит.
148. Най го Бог благословит, 2
Що му долю готовит».
149. Ой благослови, Боже, 2
Та й рідна мамунечко.
150. Ой мамунечка мовит: 2
«Най го Бог благословит.
151. Най го Бог благословит, 2
Що му долю готовит».
152. Ой благослови, Боже, 2
Та й ти, рідний братчику.
153. Ой рідний братчик мовит: 2
«Най го Бог благословит.

154. Няй го Бог благословит,
Що му долю готовит». 2
155. Ой благослови, Боже,
Та й ти, рідна сестричко. 2
156. Мовит сестричка, мовит:
«Няй го Бог благословит.
Що му долю готовит». 2
157. Няй го Бог благословит,
Що му долю готовит». 2
158. Ой благословив Пань Біг
Та й уся родиночка. 2
159. Тай уся родиночка,
Найближча сусідочка. 2
160. Найближча сусідочка,
Найменша дітиночка. 2

Як уся родина поблагословила бервінок, починають вити вінці молодому і молоді. Потім в'ють дружбам і на коровай. Світивка бере бервінку і майит гостей (пришиває букети).

161. Ой ізлинули, ой ізлинули три ангелочка з неба.

161. Ой із-ли-ну-ли, ой із-ли-ну-ли три ан-ге-лоч-ки з не-ба.

Коли третя силабична група 6-складова ... та й до - лень - ку (су - лит)

162. Як ізлинули, як ізлинули, над віконечком сіли.
163. Над віконечком сіли, над віконечком сіли
та й так си говорили.
164. Молоденького, молоденького вінок благословили.
165. На подвіріньку сам Господь стоїт
і так долечку судит.
166. Найліпша доля від Пана Бога, ой ніже татуницьова.
167. На подвіріньку сам Господь стоїт,
ой доленьку судит.
168. Ой ліпша доля від Пана Бога, ніж мамунці рідної.

169. Від усьой родиночки, 2
Найближчой сусідочки.
170. Найближчой сусідочки, 2
Найменшой дітиночки.

Починають вити вінці. В'ють молодому.

171. Що ж на столі за зіля? 2
Починат ся весіля.
172. — Угадай, старосточку, 2
Що ж тото за зілічко?
173. — Вгадаю, не вгадаю: 2
Старостів розум маю.
174. — Відгадайте, дружбочки, 2

- Що ж тото за зілічко? 2
175. — Вгадаю, не вгадаю, 2
Бо дружбів розум маю.
176. — Відгадай, молоденький, 2
Що ж тото за зілічко?
177. — Гадаю й угадаю, 2
Бо я свій розум маю.
178. Ой широке поленько кругленьке,
Ой широке поленько кругленьке
179. Уродило зілінько трояке,
Уродило зілінько трояке.
180. Ой першее зілінько — й бервінок,
Ой першее зілінько — й бервінок.
181. То буде мені на вінок,
То буде мені на вінок.
182. А другее зілінько — часничок,
А другее зілінько — часничок.
183. То буде мені в віночок,
То буде мені в віночок.
184. Ой третее зілінько — васильок,
Ой третее зілінько — й васильок.
185. Васильок — за шапочку, 2
Намайити дружбочку.

Теперка в'ють молоді.

186. Ой плавала плавеночка й по воді
Та й плавала плавеночка й по воді.
187. Починаймо вінок вити молоді,
Починаймо вінок вити молоді.
188. Вийся, віночку, гладко, 2
Як червоненьке ябко.
189. Ой вийся й увивайся, 2
На молоду прийдайся.
190. Виля сваненька віночок,
Виля сваненька віночок.
191. Та й з крутої руточки сердечок,
Та й з крутої руточки сердечок.
192. Ой виля й увивала, 2
Так его любувала.
193. Так его любувала, 2
Д'серденьку притуляла.
194. Ой у суботу врано, 2
Море ся розгуляло.
195. То не море гуляє, 2
Молодий потапає.
196. — Мій любий татунечку, 2
Подай же ми рученьку.
197. — Ни подам же я тобі, 2
Бо мусиш потапати.
198. — Моя любя мамунцю, 2
Подай же ми рученьку.
199. — Ни подам я ти, 2
Бо мусиш потапати.

200. — Моя люба миленька, 2
 Подай же ми рученьку.
 201. Подай же ми рученьку, 2
 Няй прийду д'беріженьку.
 202. Вна рученьку подала, 2
 Д'серденьку притуляла.

Починають вити вінці дружбам.

203. Наш дружба пелехатий, 2
 Приїхав на лошасти.
 204. Прип'яв лоша до плота, 2
 Дав їсти околота.
 205. А сам пішов до хати 2
 Молодого питати.
 206. — Мій любий молоденький, 2
 Ой порадь же ти мене.
 207. Ой порадь же ти мене, 2
 Що я маю робити?
 208. — Візьми си гребенину, 2
 Зачеши кучарину.
 209. Зачеши кучарину, 2
 Бдеш мати намаєну.
 210. Стався, дружбочко, стався, 2
 З свахами привитайся.
 211. Скачи, дружбочко, гопачок, 2
 Скачи, дружбочко, гопачок.
 212. Ой викупи віночок у свашок, 2
 Та й викупи віночок у свашок.
 213. Не за велику плату, 2
 За горівочки кварту.
 214. Не жалуй і дві дати, 2
 Будеш ружечку мати.

Староста, господар готують фальшиву горівку на викуп дружбам за вінки. Приходять дружби перед стів, торгуються, дають горівку. П'є до першої свахи. Потім мусит принести справжню горівку. Тодги їм віддають капелюхи з вінками.

215. Ой кумо, кумо, добра горівка, 2
 Будемо пити до понедівка.
 216. Від понедівка аж до вівтірка, 2
 Ой кумо, кумо, солодка горівка.

♩ = 84
 Solo Tutti (Tutti)
 F# 215. Ой кумо, кумо, добра горівка, Бу - де - мо пи - ти
 216. А з по - не - діл - ка аж до вів - тір - ка, Ой кумо, кумо,
 до по - не - діл - ка, Бу - де - мо пи - ти до по - не - діл - ка.
 со - лод - ка го - рів - ка, Ой кумо, кумо, со - лод - ка го - рів - ка.
 216.

- Свахи в'ют вінець на коровай.
 217. Вили сваненьки віночки, 2
 Вили сваненьки віночки.
 218. Як вони его звили, 2
 Та й на хліб положили.
 219. Та й на хліб положили, 2
 Та й на Дунай пустили.
 220. Хто ж по той вінок поплине? 2
 Хто ж по той вінок поплине?
 221. Старості би плинути, 2
 Староста ся думіє.
 222. Староста ся думіє, 2
 Бо плавати не вміє.
 223. Поплив староста, поплив, 2
 Від нього вінок відплив.
 224. Та й надійшла річенька бистренька, 2
 Та й надійшла річенька й бистренька,
 225. Взяла віночок борзенько, 2
 Взяла віночок борзенько.
 226. Хто ж по той віночок поплине? 2
 Хто ж по той віночок поплине?
 227. Ой дружбі би плинути, 2
 А дружба ся думіє.
 228. Дружбочка ся думіє, 2
 Бо плавати не вміє.
 229. Поплив дружбочка, поплив, 2
 Від нього вінок відплив.
 230. Ой надійшла річенька бистренько, 2
 Та й надійшла річенька й бистренько.
 231. Взяла віночок борзенько, 2
 Взяла віночок борзенько.
 232. Хто ж по той вінок поплине? 2
 Хто ж по той вінок поплине?
 233. Молодому плинути, 2
 Молодий не думіє.
 234. Молодий не думіє, 2
 Бо плавати й уміє.
 235. Поплив молодий, поплив, 2
 Ід'ньому вінок приплив.
 236. Ой надійшла річенька й бистренько, 2
 Та й надійшла річка й бистренько.
 237. Їмив віночок борзенько, 2
 Їмив віночок борзенько.
 238. «Славонька тобі, Боже, 2
 Що я вмію плавати.
 239. Що я вмію плавати, 2
 Вмію вінок їмати.
 240. Вмію вінок їмати, 2
 Буду дружину мати».

Кличут молодого на посад. Староста бере його за рушник і веде поза стів, до середини стола. Через

стів переводит на хату. А за ним дружби, дівчата. Староста благословляє.

241. Ой летіла зазуленька понад сад,
Та й летіла зазуленька понад сад.
242. Та й кликала молодого й на посаг,
Та й кликала молодого й на посаг.
243. Ой що ж тобі, зазуленько, й до того,
Ай що ж тобі, зазуленько, й до того?
244. Ай до мого посагочку й любого,
Ай до мого посагочку й любого?
245. Та є в мене татунечко й від того,
Та є в мене татунечко й від того.
246. Ай від мого посагочку й любого,
Ай від мого посагочку й любого.
247. Ой летіли гусоньки й понад сад,
Та й летіли гусоньки й понад сад,
248. Кликати молодого й на посаг
Та кликали молодого й на посаг.
249. Ой що ж бо вам, гусоньки, й до того,
Ай що ж бо вам, гусоньки, й до того,
250. Ой до мого посагочку й любого,
Ай до мого посагочку й любого?
251. Є в мене мамунечка й від того
Та є в мене мамунечка й від того.
252. Та й до мого посагочку й любого,
Та й до мого посагочку й любого.
253. Ой котилася поволіченька
йа з комори до хати.
254. Ой час же тобі, наш молоденький,
та й на посаг сідати.
255. Ой час же тобі, наш молоденький,
до слюбу ся збирати.
256. Ой збирайся, молоденький, борзенько
Та збирайся, молоденький, борзенько.
257. Вби не було до слюбочку й пізенько,
Вби не було до слюбочку й пізенько.

Молодий з друзбами збираються до шлюбу. Староста бере молодого за рушник, хрестит двері три рази, виводит з хати і благословляє, і ідуть до слюбу.

258. Просит молодий старосту,
Просит молодий старосту.
259. Щоби просив родину, 2
Вби гріхи відпустили.
260. «Може-сте коли кляли?» 2
Вби-сте гріху не мали».

Звертається староста:

— Дорогенькі родичі! Звертаєся той молодий, що його сьогодні той день, звертаєся до вас всіх, тату,

мамо! Слава Ісусу Христу! Просит вас той молодий, що сьогодні його день такий світлий, ясний, веселий, аби вам був цілий вік такий веселий, який він сьогоднішнього дня веселий. Та і ми всі веселі, раді із ним ту й родичі. Як би вно ни було, складаю вам щире сердечну подяку, що ви його такого виховали. З ним, знаєте, треба було ся потрудити, правда ж, ніже його до такого... Що він такий великий виріс і гарний, веселий. Ну, і він звертаєся до вас і просит вас, що ви... Може, він вас коли щось не послухав, ви, тато й мама, сусіди, рідня вся. Може, колись вас чимось образив, може, щось не так сказав, може, пізніше прийшов. Всіляко буває. Він вас просит, що він сьогоднішнього дня йде, стає в стан супружий. По свою дружину йде, і з своїов дружинов він стане у стан супружий. Він вас так просит, щоби ви йому відпустили і його всі враз поблагословили.

— Най Бог го благословит! Най го Бог благословит! Най го Бог благословит! І ми його благословимо.

А зараз молоді йдуть до слюбу. Виходят на подвір'я, наперед: далі староста, той, що коровай несе, молодий з друзбами, музика, свахи, бояри.

261. Ой дай же вам, Божечку, 2
Щасливу годиночку.
262. Щасливу годиночку, 2
Щасливу доріжечку.
263. Ой щасливі поступки
та й щасливі поступки,
Як відтам, так тутки.
264. Перехрести, старосточку, пороги,
Перехрести, старосточку, й пороги.
265. Вби нам були щасливенькі дороги,
Вби нам були щасливенькі дороги.
266. Розсипалася рутка, розсипалася рутка
З зелененького прутка.
267. Ой рутко ж моя, дрібна, зелена,
з ким я тя позбираю?
268. Не йди, не йди, татунечку, за мною.
Не йди, не йди, татунечку й за мною:
269. Ни зберу я руточку з тобою,
Ни зберу я руточку з тобою.
270. Не йди, не йди, мамунечко, за мною,
Не йди, не йди, мамунечко, й за мною:
271. Ни зберу я руточку з тобою,
Ни зберу я руточку з тобою.
272. Ой чей вийде молоденька за мною,
Ай чей вийде молоденька й за мною.
273. Вийди, вийди, молоденька, за мною,
Вийди, вийди, молоденька, й за мною,
274. Ізберу я руточку з тобою,

- Ізберу я руточку з тобою.
 275. Схилилася калиночка на село,
 Схилилася калиночка й на село.
 276. Ідуть наші й боярове весело,
 Ідуть наші й боярове весело,
 277. Буйненько-веселенько, 2
 За наших молоденьков.
 278. На горі, на високі, 2
 Там ясні вогні горять.
 279. Там ясні вогні горять, 2
 Там коваленьки кують.
 280. Там коваленьки кують, 2
 Коники вороненькі.
 281. Наш молоденький ходит 2
 Та й коваленьки просит:
 282. «Ковалі, коваленьки, 2
 Підкуйте кониченька.
 283. Ой підкуйте ж ви мого, 2
 Під мене молодого.
 284. Ай підкуйте другого, 2
 Під старосточку мого.
 285. Ой бо він спочиває в дорозі,
 Ай бо він спочиває в дорозі.
 286. Ой справляє два віночки в повозі,
 Та справляє два віночки в повозі.
 287. Два вінки зелененькі 2
 На наші молоденькі».
 288. Ви наперед, старосточко, ідіте,
 Ви наперед, старосточко, ідіте.
 289. Ой бо ви свій порядочок ведіте,
 Ай бо ви свій порядочок ведіте.

У молоді в суботу, кличуть ї на посад, розплітають косу і так само ладкають, як і в п'ятницю.

Прийшли по молоду. Стали перед хатов. Виходять дружки і пришивають букети дружбам. Далі — молода, староста. На подвір'ю гостяться.

290. Ой наша молоденька, 2
 Нині встала зраненька
 291. Грибінчика шукати, 2
 Косоньку розчесати.
 292. Ой ни жаль мені косочки мої,
 що я ї розчесала,
 293. Тільки жаль мені тата й мамунці,
 бо я їх не слухала.
 294. Посилали мня, виправляли мня
 в керницю по водицю,
 295. Ой я пішла по воду 2
 До широкого броду.
 296. Я в полю гуки вчула, 2
 Без води-м ся вернула.
 297. Та й прибігла-м до хати, 2

- Та й зачала плакати.
 298. — Мій любий татунечку, 2
 Та й сховай же ти мене.
 299. Та сховай же ти мене, 2
 Бо вже їдуть по мене.
 300. Бо вже їдуть по мене, 2
 Візьмут мене від тебе.
 301. — Де ж я тебе схочу? 2
 На тя плящу не маю.
 302. — До нової коморочки, 2
 Межи красні дівочки.
 303. — Хоч я тебе схочу, 2
 То вни тебе спізнають
 304. По тоненькім голосі, 2
 По розплетені косі,
 305. По личку рум'яненкім, 2
 По фартушку біленькім.
 306. Подивися, молоденька, й з-за стола,
 Подивися, молоденька, й з-за стола:
 307. Вбступило тя буярове й довкола,
 Вбступило тя буярове й довкола.
 308. Що-сь, мамунцю, робила, 2
 Що-сь доньку не збудила?
 309. Було раненько встати 2
 Та й донечку зібрати.
 310. Та й донечку зібрати 2
 На й устріч нас післати.

Тепер вже йдуть молоді до слюбу від молоді. Напереді музики, далі два старости, два короваї, дружки ведуть молоду, дружки молодого.

311. Вій, вітре, дорогою 2
 За наших молодю.
 312. Вій, вітре, по покосу 2
 Та розвій русу косу.
 313. Та розвій русу косу 2
 По плечу, по волосу.
 314. Схилилася доріженька на село, 2
 Їдуть наші боярове весело.
 314 б. Їдуть наші боярове весело,
 Їдуть наші боярове весело.
 315. Старости напереді, 2
 Вни перед передують.
 316. Вни перед передують, 2
 Бо вни того вартують.
 317. На них сукенки мають, 2
 Як маки процвітають.
 318. Шабля з боку ясніє, 2
 Як ясне сонце ясніє.
 319. На них шапочка ряхтит, 2
 Як дрібний дощик паде.
 320. Кудя молодий ішов, 2

- Туда ячменик зийшов.
321. Куда молода ішла, 2
Туда пшеничка зийшла.
322. Ячменець багрянє, 2
Молодий румняніє.
323. Пшеничка пристигає, 2
Молода проуцитає.
324. Там на гірці церковця Святий Спас,
Там на гірці церковця Святий Спас.
325. Вийдіт, вийдіт, вийдіт,
вотче, навстріч нас.
Вийдіт, вийдіт, вийдіт,
вотче, навстріч нас,
326. Ой звінчайте двоє дитят з межі нас,
Та звінчайте двоє дитят з межі нас.
327. Дайте їм вінчанічко, 2
Любеє мешканічко.

Тепер берут слюб у церковці.

Світівка стелит перед тетраподом вишитий рушник. Кладе молодим під ноги гроші. На тім рушнику молоді берут слюб. Як взяли слюб, молодий стає на бік, а молода і дружки ідуть до порога. Священик приводить її далі перед образ Пречистої Діви Марії. Вона клякає і молиться. Світівка накриває її хусткою, що подарував молодий. Приходить молодий, обоє клякають і моляться. Світівка пришиває вінок до капелюха молодого і також молодій.

Вертаються із слюбу, ідуть дорогов до молодої.

328. Там на горі церковця стояла,
Там на горі церковця стояла.
329. Там наша молоденька слюб брала,
Там наша молоденька слюб брала.
330. Дякуємо ксьондзонькови, 2
Як нашому татунцьови.
331. Що вни нас ни бавили, 2
Скоро нас відправили.
332. Ни много в нас хотіли, 2
Півтора золотого.
333. Півтора золотого 2
Від пана молодого.
334. Соловею-пташечку, 2
Не сиди в беріжечку,
335. Дай знати додомочку, 2
Що ми вже на заріночку.
336. А ми вже на зарінку, 2
Наші коники в дзвінках.
337. — Ой скажіт же нам, люде, 2
Де молоденька буде?
338. — Знає, коничок, знає, 2
Де повертати має.

339. Де нові ворітенька, 2
Там наша молоденька.
340. Ой у нашого свата 2
Знакомитенька хата.
341. Вна тином обтинена, 2
Бервінком намаєна.
342. Чи рада-сь, мамунечко, 2
Нашому приходови,
343. Нашому приходови, 2
Нашому приводови?
344. Узяли-сьмо їдноє, 2
Привели-смо вам двоє.
345. Вийди, мамунцю, з хати 2
Молоденьких стрічати.
346. З пшеничними хлібами, 2
З солодкими медами.
347. Та стрічай молоденьких, 2
Обидвоє миленьких.
348. Ой ни єдно, а й двоє, 2
Вни вбоє молодое.
349. Вни вбоє молодое, 2
На личко румняное.
350. Годітеся, старосточки, годіте, 2
Годітеся, старосточки, годіте.

Староста бере молоду і дружки і йде до хати, а староста молодого лишається на подвір'ю.

За столом сидит молода з дружками. Молодий передає старшому дружбі хустку і той несе молоді і просит, щоби вона прийняла дарунок.

Виходит мама молодої з ріднею і обсіває вісіля. Мама несе свячену воду, хтось інший — пшеницю, а трета — цукорки. Вони обходять три рази вісіля і так сіють.

Староста молодої гостит на порозі. Всі ідуть до хати. Молода з дружками за столом, прикрита хусткою, що дружба приніс. Входить молодий, його вводять дружби, несе хліб на голові. Перед столом стоїт малий хлопець із паличкою і тримає таріль у руці, і не хоче пустити молодого до молодої. Каже, що він її годував, січку різав. Дружба мусит платити гроші. Дружба вводить молодого за стів, а самі лишаються на хаті. І молодої староста також не сідає за стів.

351. Ой бо ви нас до хати пустіте,
Ой бо ви нас до хати пустіте.
352. Ай бо вже ся старосточки згодили,
Ай бо вже ся старосточки згодили,
353. Мід солодкий на порозі випили,
Мід солодкий на порозі випили.
354. Ой дай, Боже, щастя 2

- Добрее коледовать.
 355. Ой татарин мені братчик, татарин,
 Ой татарин мені братчик, татарин.
 356. Продав свою сестричку за талер,
 Продав свою сестричку й за талер.
 357. Ой за тую косоньку й за шестак,
 Та й за тую косоньку й за шестак.
 358. Ой біленьке личенько такої так,
 Тай біленьке личенько такої так.
 359. Погляни, старосточку,
 Чи всі буяре всілі?
 360. Як одного не стане,
 За ним ся обзивайте.

Всі засідають за столи і гостяться. Староста каже,
 чи подобається молода.

361. Ой засіли соколи 2
 Повз тесові столи.
 362. Повз тесові столи, 2
 За новенькі обруси.
 (варіант: та й лляненські обруси)
 363. Та й за хлібець пшеничний, 2
 В Пана Бога величний.
 364. Де молоденькі сіли, 2
 Там ся стіни ясніють.
 365. Від вінка зеленого, 2
 Від личка рум'яного.
 366. Від личка рум'яного, 2
 Від перстень срібного.
 367. Питатся мамунечка 2
 Своєї дітиночки:
 368. — Ма' люба дітиночко, 2
 Чи вірне-сь слюбок брала?
 369. Чи вірне-сь слюбок брала, 2
 Чи вірне-сь присігала?
 370. — Вірне, мамунцю, вірне, 2
 Є у мене свідочки.
 371. Є у мене свідочки, 2
 У цер кві ангелочки.
 372. У церкві ангелочки 2
 Та й наші старосточки.
 373. Та й наші старосточки 2
 І дружби, і дружечки.
 374. Літає соків понад стів,
 Літає соків понад стів,
 375. Мачає крильце у винце,
 Мачає крильце у винце,
 376. Усіх дівчат частує, 2
 Молоденьку минає.
 377. Він молоденьку минає,
 Він молоденьку минає.
 378. Та й бо вна вже від дівчат відстає,

- Та й бо вна вже від дівчат відстає,
 379. Та й до чесних господиць пристає,
 Та й до чесних господиць пристає.
 380. Ой чіє то висілінько, чіє то, чіє то?
 Молодий ся відзиває: «Мое то, мое то».

380. Ой чи - с то ве - сі - лін - ь - ко чи - є то чи - с то й
 Мо - ло - дий ся від - зи - ва - є мо - с то мо - с то.
 381. Чи - с то ве - сі - лін - ь - ко чи не мо - ло - до - го
 Ме - ні віль - но по - гу - ля - ти що ко - му до то - го.

381. Чіє то висілінько? Чи не молодого?
 Мені вільно погуляти, що кому до того.

Виводят дружби дружок.

382. Ой кувала зозуленька за двором,
 Ой кувала зозуленька за двором.
 383. Ой попріли дружечки за столом,
 Ой попріли дружечки за столом.
 384. Стався, дружбочко, стався, 2
 З дружечков привитайся.
 385. У нашої дружечки густий сад,
 У нашої дружечки густий сад.
 386. Дружба дружбу питає, 2
 Бо подарунок має.
 387. Хусточку та й перстеник, 2
 Іде дружбочка в танець.

Годяться за подарунки. Стають дружби на лавку, а дружки з-за стола на лавку. Дружки беруть тарелі. На тарелі кладуть дарунки і годяться: «Прошу насамперед Господа Бога, пана дружбу прийняти дарунок малий — завеликий». А дружби повинні брати дарунки і казати: «Дякуєм насамперед Господу Богу, панні дружці, всьому тому колу, що сидит коло столу». Деколи дають за дарунки гроші (часто фальшиві). Дружки за хустину виводять дружок з-за столу через стів. Танцюють три рази коломийки. Як стоять мами дружок, то вони їм схапують вінок з голови. Далі дружки вже розбираються з того вбрання.

388. Стався, татунцю, стався, 2
 З зятком привитайся.

Починають перепивати. Ставлять два тарелі на стів. В однім тарелі два килішки: один молодого, другий

тих, хто йде перепивати. У другий таріль скидають гроші, хто перепиває. Деколи жартують: хтось приносить старі капці, посуду стару. Спочатку перепиває родина, а далі бояре.

389. *Перепий, татунечку, перепий, татунечку,
Повною, повнонькою.*
390. *Повною, повнонькою, 2
Доброю долечкою.*
391. *Ни жалуй сотку дати, 2
Будеш зятика мати.*
392. *Просит мама зятину: 2
«Вби-сь ми ни бив дітину.*
393. *Вби-сь ми не бив зраненька, 2
Вби не була марненька.*
394. *Вби-сь ми не бив уночи, 2
Бо повибиваєш очи.*
395. *Вби-сь ми не бив в полудне, 2
Бо на личенько схудне.*
396. *Аби-сьте жили в мирі, 2
Йа в щасливі години”.*
397. *Ой устаньмо ми, підіймімося,
Здоймім шапочку, поклонімося
На самий перед Господу Богу,
Господареві, господиноцці
І старостоньці, і кухароньці,
Всі челядонці за хліба поставліня,
За наше поживліня.*

Встає староста молодого, а староста молоді приходить перед стів, староста молодого дякує і співають «Многая літа».

Вибирають молоду до молодого.

- 398 а. *Ой за двором доріжина, за двором,
Ой за двором доріжина, за двором,*
- 398 б. *Ой попріли молоденькі за столом,
Ой попріли молоденькі за столом.*
399. *Візьми си, мамунцю, діти, 2
Бо нам тісно сидіти.*
- 400 а. *Ой є в мене поворозя в городі,
Є у мене поворозя в городі,*
- 400 б. *Ай є в мене пов'язія в коморі,
Та й є в мене пов'язія в коморі.*

Приходить мама. Вона має пшеничку. Стає на сталець. Молоді також устають. Вона обсіває молодих три рази, дає молодим цукерки, цілує по три рази. Вона має полотно довге (балець), накидає їм на плечі і зав'язує.

401. *Ай у тростове бердо, 2
В'яжи, мамунцьо, твердо.*

Бере молодих через стів на хату. Іде тато, сестри, братя і танцюють по три рази. Мама веде молодих до комори. Свахи ладкають, щоби ся вибирала. Мама дає балець передні свасі. Передна сваха буде дарувати балець мамі молодого.

402. *Ой як високо, ой так низонько
місяченько над нами.*
403. — *Вибирай же ся, 2
Молоденькая, з нами.*
404. — *Як же мені ся, 2
Йа з вами вибирати:*
405. *Мені ще би ся 2
З татунечком правдати,*
406. *Бо ми ни хотят 2
Сиві волики дати.*
407. *Виведу воли 2
З татової обори.*
408. *Викочу скриню 2
З маминої комори.*
409. *Сама ся забираю 2
Із вами, буярове.*
410. *Ой бо ти мовив, кленів листочку,
що не будеш падати.*
411. *Ой ти мовила, рідна матінко,
що мня ни даш від хати,*
412. *Ой ти мовила, рідна матінко, що й не
будеш плакати.*
413. *Ой листок паде, землю вкриває,
бо твердо зиму чує.*
414. *Мамунця плаче, сльози раняє,
бо донечку вінує.*
415. *Не плач, не плач, мамунечко, за мною,
Не плач, не плач, мамунечко, й за мною.*
416. *Не всьо ж бо я забираю з собою,
Не всьо ж бо я забираю з собою.*
417. *Лишаю ти густі сліди по дворі,
Лишаю ти густі сліди по дворі.*
418. *Та й дрібненькі сльозоньки й по столу,
Та й дрібненькі сльозоньки й по столу.*
419. *Бо вже-м ся відслужила, 2
Ключики положила*
420. *В коморі на полиці, 2
В кришталеві шклянниці,*
421. *В кришталеві шклянниці 2
Наймолодій сестрици.*
422. *Що ж ми, мамунцю, даєш? 2
Долечку не вгадаєш.*
423. *Чи добра доля буде, 2
Бо я йду межі люде.*
424. *Ой ни на рік, мамунечко, ни на рік,
Ой ни на рік, мамунечко, й ни на рік.*
425. *Ой на весь вік, мамунечко, на весь вік,*

- Та й на весь вік, мамунечко, й на весь вік.
 426. Будь здорова, мамунечко, я вже йду,
 Будь здорова, мамунечко, я вже йду.
 427. Я вже в тебе, мамунечко, не буду,
 Я вже в тебе, мамунечко, й не буду.
 428. Лиш до тебе в гостиночку й прибуду,
 Лиш до тебе в гостиночку й прибуду.
 429. Ходи, молода, з нами, 2
 Ни слухай свої мами.
 430. Добре ти й у нас буде, 2
 Бо й у нас добрі люде.
 431. Бо й у нас добрі люде, 2
 Як кажут, так і буде.

Сідають всі за стів. Староста, як і рано в молодого, кланяється. Молоді цілують тата, маму, родичів по три рази.

432. Засідай, родиночко, 2
 Бдеш мати дякованя.
 433. Засідай, татунечку, 2
 Бдеш мати дякованя.
 434. Бдеш мати дякованя 2
 За своє вихованя.
 435. Засідай, мамунечко, 2
 Бдеш мати дякованя
 436. За раненьке вставаня, 2
 За пізеньке ляганя.

Дружба бере молодих, хрестит три рази двері.
 Свахи ладкають, вибираються до молодого.

437. Ой через сіни, ой через хату
 будьте здорові, тату.
 438. Ой через сіни, через пороги,
 будьте, мамо, здорові.
 439. Ой любий татунечку, 2
 Ми взяли в вас дитину.
 440. Ми взяли в вас дитину, 2
 Приходіте в гостину.
 441. Літат павонька по подвірінку,
 пірінько раняючи.
 442. Ходит татунцьо по нових сінях,
 чиядкку рахуючи.
 443. Він чиядкку рахує, 2
 Донечки му бракує.
 444. Літат павонька по подвірінку,
 пірінько раняючи.
 445. Ходит мамунця по нові хаті,
 чиядкку рахуючи.
 446. «Вся ж моя чиядочка, 2
 Де ж моя дітиночка?»

447. Де ж моя дітиночка, 2
 Де ж моя послугочка?
 448. Що-м ся нев послужила, 2
 Все найранше збудила.
 449. Ані скіпочки й ані скіпочки,
 й ані чим засвітити.
 450. Ні молоді, ні дітиночки,
 ніким ся послужити.
 451. Нікому рано встати 2
 Воликам їсти дати.
 452. Лямпочку засвітити, 2
 Корови подойити".
 453. Поза гупеньом, 2
 Довга нивочка ленку.
 454. Ой у тім ленку, 2
 Конопелька стояла.
 455. На ті конопли, 2
 Зазулечка кувала.
 456. Вийшла мамуня з нової хати
 та й зачала кричати:
 457. — Ой гиля, гиля, зазулько сива,
 в темний лісок ковати.
 458. Відковалась ми, 2
 Дітиночку від хати.
 459. — Чи я тобі, мамунечко, не мила?
 Чи я тобі мамунечко й не мила?
 460. Що ти мене в темну нічку пустила?
 Що ти мене в темну нічку пустила?
 461. Як вийдеши, мамунечко, на чим світ,
 Як вийдеши, мамунечко, й на чим світ:
 462. Нима твої донечки, лише слід,
 Нима твої донечки й лише слід.
 463. Не раз, не два, мамунечко, й заплачеш,
 Не раз, не два, мамунечко, й заплачеш,
 464. Як ти її слідочки побачиш,
 Як ти її слідочки й побачиш.
 465. Йа впрігай, братунечку, 2
 Коники воронії,
 466. Коники воронії 2
 Під дари дорогії.
 467. Тато просит родину 2
 До доньки й у гостину.
 468. Ой дай же нам, Божечку, 2
 Щасливу доріжечку.
 469. Аби-сьмо ся не зблудили 2
 Та й дари не згубили.
 470. Ти, місяцю-кружечку, 2
 Світи нам доріжечку,
 471. Аби-сьмо не зблудили, 2
 Молоду не згубили.
 Молоді, гості прийшли до молодого.
 472. Втваряй, мамунцю, ліску: 2
 Веде ти син невістку,

473. *Високу, як калину,
Добреньку як дитину.* 2
- Виходит мама і обсіває три рази.
474. *Вийшло д' нам косматое:
Бде дитя богатое.* 2
475. *Обсівай, мамунечко,
Ярою пшеничкою,* 2
476. *Ярою пшеничкою,
Доброю долечкою.* 2
- Заходять до хати.
477. *Чи рада-сь, матіночко,
Нашому приходови?* 2
478. *Нашому приходови,
Нашому приводови?* 2
- Сідають за стів. Сваха просит таріль і кладе на ньо-го дарунок. Вона просит маму: «Просит вас молода, сваха, сват: прийміт дарунок малий — за великий».
479. *Дала молода балець,
Та й на п'ядь і на палець.* 2
480. *Мечіте межі гонці,
Аби родила хлопці.* 2
- Далі перепивають. Так само, як і в молоді. Далі виводит мама молодих тим бальцьом, що ї сваха дала.
481. *Візьми си, мамунцю, діти,
Бо нам тісно сидіти.* 2
482. *Ай у тростове бердо,
В'яжи, мамунцю, твердо.* 2
- Збирається пропій до молодого.
- 483 а. *Посаджена калиночка в порозі,
Посаджена калиночка в порозі,*
- 483 б. *Бо ми вже вся родина в дорозі,
Бо ми вже вся родина в дорозі.*
484. *Втваряй, татунцю, браму,
Бо ми вже йдем помалу.* 2
485. *Ми вже йдем помаленьку
За наших молоденьков.* 2
486. *Ой ти, наш старостонько,
Поважний головонько,* 2
487. *Щоби ми не зблудили,
Та й дари ни згубили.* 2
488. *Красно, пропійце, йдіте,* 2
- Явора ни ломіте,*
489. *Явора зеленого,* 2
- Листячка широкого.*
490. *Староста напереді,
Він перед передує.* 2
491. *Він перед передує,
Бо він того вартує.* 2
492. *На нім сукенка має,
Як мак процвітає.* 2
493. *Шабля з боку ясніє,
Як ясне сонце гріє.* 2
494. *На нім шапочка ряхтит,
Як дрібний дожджик паде.* 2
495. *Ай по чім пропій знати?
Не дає людям спати.* 2
496. *Іде пропій веселенько,
Розбудив всьо селенько.* 2
497. *Ще вчора ізвечора,
В нас були буярове,* 2
498. *В нас були буярове,
Дітиночку забрали.* 2
499. *Ми за нею ідемо,
Може єї знайдемо.* 2
500. *Ишли ми усю нічку
Через глибоку річку,* 2
501. *Та й через поточину:
Ми шукаєм дитину.* 2
502. *Якби молода знала,
Що іде тато й мама,* 2
503. *Рубала би калину,
Пускала на долину.* 2
504. *Будувала би мости
З калинової трости.* 2
505. *Якби молода знала,
Що іде тато й мама,* 2
506. *Будувала би мости
Із риб'ячої кости.* 2
507. *А наш коничок — вудка,
Ни треба йому прутка.* 2
508. *Знає коничок, знає,
Де повертати має.* 2
509. *Повертай, кониченьку,
А в тую вуличеньку.* 2
510. *А в тую вуличеньку,
Де нові ворітенька.* 2
511. *Де нові ворітенька,
Там наша молоденька.* 2
512. *Ой у нашого сватка
Знакомісінька хатка.* 2
513. *Вна тином обтинена,
Бервінком намаєна.* 2
514. *Бервінком намаєна,
Пропоєм обставлена.* 2

515. Бервінок зелененький, 2
А пропій веселенький.
- 516 а. Подивися, сватику, з-за стола,
Подивися, сватику, з-за стола,
- 516 б. Обступили тя пропійце довкола,
Обступили тя пропійце довкола.
517. Вийди, молода, з хати 2
Родину привитати.
518. Що ж ти, молода, робиш? 2
Чому д'нам ни виходиш?
519. Чи коровиці доїш? 2
Ой чи телятка поїш?
520. Ни дайте нам стояти, 2
Пускайте нас до хати.
521. Ми люди далекії, 2
З-за гори високої.
522. З-за гори високої, 2
З-за води глибокої.
523. З далекої дороги, 2
Заболіли нас ноги.

Виходит староста на поріг і вбидва старости годяться.

524. Старости-голубчики, 2
Зійшлися до купочки.
525. Ой оден із Львова, 2
А другий із Кракова.
526. А другий із Кракова, 2
Розмова однакова.
527. Годітеся, старосточки, годіте,
Мід-горівку ви пийте.

П'ють горівку.

528. А вже ся старостоньки згодили,
А вже ся старостоньки згодили:
529. Мід-горівку вже пили,
Мід-горівку вже пили.
530. Ой ти, наш любий татку, 2
Ой вигай же нам хатку.
531. На годиничку, на дві 2
Та й ми підемо домі.
532. Дай, Боже, щастя, 2
Добрі людкове, до вас.
533. Ой чи ни зайшло, ни заблудило
Наше дитятко до вас?
534. Ми прийшли за слідами 2
З дорогими дарами.

Прийшла родина до молодого, сідає за стів. Тепер дають дари. Але треба викликати молоду з комори.

535. Вийди, вийди, молоденька, з комори,
Вийди, вийди, молоденька, з комори,
536. Ой покажи біле личко родови,
Та й покажи біле личко родови.
537. Ой бо тото родиночці не мило,
Ой бо тото родиночці не мило,
538. Що твого личенька не видно,
Що твого личенька й не видно.
539. Що ти, молода, робиш, 2
Що ти д'нам не виходиш?

Увели молоду до хати. Сідає за стів ід татови й мамі і дарит подарунки.

Староста має на тарели два хліби, а на хлібу дарунок.

540. Стався, молодий, стався, 2
З молодов привитайся.
541. По дари дорогії, 2
По сорочки лянії.
542. Стався, мамунцю, стався, 2
З невістков привитайся.
543. По дари дорогії, 2
По хустки шовковії.
544. Стався, татунцю, стався, 2
З невістков привитайся.
545. По дари дорогії, 2
По сорочки лянії.
546. Вибачай, родиночко, 2
Що нам дарів ни стало.
547. Мала дівочка, мала, 2
Ще дарів не наткала.
548. Як було дари ткати? 2
Казали воли гнати.
549. Як було дари шити? 2
Казали ми йти робити.

Далі родина гоститься.

550. Ой у нашої та й кухарочки
Жовтенькі черевички.
551. Черевички сходила, 2
Та й півочку спалила.
- 552 а. Сирими дриви палила,
Сирими дриви палила,
- 552 б. А нам істочки варила,
А нам істочки варила.
553. Масна стравиця, масна, 2
Бо кухарочка красна.
554. Ой кухарочко біла, 2
Де-сь петрушку поділа?
555. Чи-сь города не мала, 2

Під час фольклорного запису у с. Довге на Дрогобиччині. 1979

- Чи-сь полоти не знала?
 556. І городиць я мала, 2
 І полоти я знала.
 557. Крамарі ни ходили, 2
 Петрушку ни носили.
 558. Взяла кухарка курку 2
 Та й понесла на Турку.
 559. Курочку продавати, 2
 Перчику купувати.
 560. Ой подибав ї старець, 2
 Припер її до дверець,
 561. Припер її до дверець 2
 Та й розсипав ї перець.

Весілля закінчується дякуванням. Свахи дякують:

562. Ой устаньмо ми, підоймімося,
 Здоймім шапочку, поклонімося
 На самий перед Господу Богу,
 Господареви, господинонці
 І старостоньці, і кухароньці,
 Всі челядонці
 За хліба поставліня,
 За наше поживліня.

562. Ой ус-тань-мо ми,
 пі-дой-мі-мо-ся,
 здо-ймім ша-поч-ку,
 по-кло-ні-мо-ся
 на са-мий пе-ред
 Гос-по-ду Бо-гу,
 гос-по-да-ре-ви,
 гос-по-ди-нен-ці
 і ста-рос-тонь-ці,
 і ку-ха-ронь-ці,
 всі че-ля-дон-ці

за хлі-ба по-став-лі-ня,

за на-ше по-жив-лі-ня.

Так три рази, а опісля дякує староста другому старості. І стають перед столом тато, мама і там одні другим дякують і співають «Многая літа».

Записано 23—29 липня 1979 р. в селі Довге (пошта Рибник) Дрогобицького р-ну Львівської обл. від Вальо Марії Йосипівни, 1922 р. н., Лесь Февронії Федорівни, 1932 р. н., Мицько Пелагеї Васиївни, 1929 р. н., Мутки Анастасії Іванівни, 1917 р. н., Мутки Марії Федорівни, 1925 р. н., Станович Ганни Михайлівни, 1931 р. н.

Vasyl Sokil, Hanna Sokil

BOIKO WEDDING IN THE VILLAGE OF DOVHE, DROHOBYCH REGION

Hereby we have presented our record of Boiko wedding, that took place about 35 years ago in the village of Dovhe, Drohobych district, Lviv region (the village had to be submerged in accordance with planned construction of Stryi water reservoir). Materials of the study have covered all general steps in wedding ceremony as entwinement of wreath, combing of a braid, invitation to wedding feast, marriage act, cavalcade from a bridegroom to his fiancée, drink party, ending of wedding, thanksgiving to the hosts. Quite valuable ritual commentaries have accompanied less-known realities. Lyric have been tuned in accordance with music pieces based upon the antiphonal principle. Transcriptions that included various variants of melodies and temporal levels of performance had been prepared by M Myshanych.

Keywords: Boiko wedding, bridegroom, fiancée, matchmaker, bride's man, entwinement of wreath, marriage, antiphonal singing.

Василь Сокил, Ганна Сокил

БОЙКОВСКАЯ СВАДЬБА В С. ДОВГЕ (ДРОГОБЫЧЧИНА)

Представляем сделанную нами 35 лет спустя запись бойковской свадьбы в селе Довге Дрогобычского района Львовской области (село подлежало сносу, а на его месте планировалось строительство Стрыйского водохранилища). Материалы охватывают основные этапы свадебного действия — венкоплетение, расчесывание косы, приглашение на свадьбу, бракосочетание, «поезд» от жениха к невесте, угощение, конец свадьбы, благодарность хозяевам. Содержится ценный обрядовый комментарий. Песни представлены с музыкальным сопровождением, которое строится по принципу антифона. Мелодии транскрибировал М. Мишанич, воссоздав различные варианты, по высоте и темпу исполнения.

Ключевые слова: бойковская свадьба, жених, невеста, староста, свахи, боярин, венкоплетение, бракосочетание, антифонное пение.